

betrages som en Fest, men i Virkeligheden har Sløjden i Skolerne dog ikke det fjerneste med Fester og Programmer at gøre, og regnskabsmæssig hører den sikkert ikke ind derunder.

Under d. er der omtalt en lille Uregelmæssighed ved Vedligeholdelsen af Kolding Slots Ruiner, idet en Indtægt er opført som Kassebeholdning i Stedet for, at den burde staa som Mindreudgift. Den højtærede Kultusminister ved naturligvis, at ganske vist før Struenses Tid var der en Periode, hvor man havde for Skik at samle Kassebeholdninger i alle mulige og umulige Administrationsgrene. Men det er vist ikke værd at komme tilbage til det, at hvert enkelt Kontor faar sin bestemte Kassebeholdning; lad os hellere overholde det rent regnskabsmæssige, at det Beløb, der ikke er brugt, opføres som Mindreindtægt. Et lignende Forhold gælder med Hensyn til Vordingborg Ruiner. Det er ikke store Beløb, det drejer sig om, i det ene Tilfælde er det kun 96 Øre, men det er jo ikke Beløbets Størrelse, men kun det Princip, at de enkelte Kontorer ikke gerne maa opsamle Kassebeholdninger, som her paatales. Endvidere er der en Uregelmæssighed ved Blindeinstituttet, hvor der dels synes at være fremkommet en Oplysning fra Ministerens Side, der er mindre nøjagtig, og dels er en Uregelmæssighed ved Opførelsen af de forskellige Konti.

Under e. komme vi til en lidt pudsigt Sag, som jeg omtalte før, vedrørende den højtærede Kultusminister. Paa Finansloven for 96—97 havde den højtærede Minister søgt et Beløb af 1,200 Kr. til Hjælp til Sløjdførstander Aksel Mikkelsen til Udgivelse af en Bog om Arbejdsstillinger. Sløjdkontoen er ellers 18,000 Kr., og derfor foreslog den højtærede Minister at forhøje den med 1,200 Kr. til 19,200 Kr. Disse 1,200 Kr. har Aksel Mikkelsen faaet og har udgivet sin Bog, men ikke desto mindre har Ministeren fuldstændig overset, hvortil de 1,200 Kr. ere blevne søgte det foregaaende Aar, og igen paa Finansloven 1897—98 søgt et tilsvarende Beløb, uagtet Ministeren slet ikke havde Brug derfor. Det ser jo pudsigt ud, fordi det synes at aabne Udsigt til den Maade, hvorpaa den højtærede Kultusminister lægger sit Bud-

get. Men man kan ikke saadan afskrive en Paragraf det ene Aar efter det andet, thi det viser sig, at dette Beløb kun skulde bruges det ene Aar; naar Bogen er kommen ud, kan man ikke søge 1,200 Kr. til vedblivende at udgive en Bog, der er fuldendt. Hvis man ser efter i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1897—98, ser man, at der staaer kun en eneste Linie paa det paagældende Sted, nemlig „som i Finansaaret 1896—97“, men Kontoen skulde slet ikke have været „som i Finansaaret“, fordi der ekstraordinært var søgt 1,200 Kr. til Udgivelse af denne Bog, og Kontoen skulde altsaa forandres til det oprindelige Beløb, nemlig 18,000 Kr. Statsrevisorerne bemærke meget naturligt: „Det omhandlede Beløb burde ikke paa ny være søgt bevilget, idet Ministeriet altsaa ikke har kunnet forudsætte nogen Anvendelse deraf“, en Bemærkning, der maa siges at være fuldkomment korrekt. Til de Bemærkninger, som Statsrevisorerne have gjort til de Punkter, jeg her har omtalt, har Udvalget i det hele kunnet slutte sig.

Under II. er der optaget et Spørgsmaal, vedrørende de vestindiske Forhold. Det vil erindres, at vi tidligere her i Tinget ogsaa ved Statsrevisionens Behandling have talt med Finansministeren om denne Sag, og at den højtærede Finansminister da sagde, at han fandt det nødvendigt, at Sagen hurtig ordnedes, samt at han vedblivende havde sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen. Efter at Udvalget havde endt sit Arbejde, ere de vestindiske Forhold paa ny kommen paa Tale her i Salen ved en Forespørgsel om Retsplejereformen til den højtærede Minister, og Ministeren sagde da med Hensyn til den Udtalelse, der saaledes var falden i 1897:

„Da jeg udtalte mig i 1897, har jeg udtalt mig overensstemmende med, hvad der virkelig var mit Forsæt den Gang, paa en Tid, hvor jeg selvfølgelig endnu ikke var fuldt inde i alle de Vanskeligheder, som ere forbundne med at fremme en Ordning af vore vestindiske Koloniers Stilling“. Ministeren erklærer imidlertid, at han vedblivende har Sagen for Øje. Da der nu er gaaet 2 Aar, siden Ministeren erklærede, at de vestindiske Forhold hurtig maatte ændres, at det var nødven-